

Autor: Lenka Menšíková

Text z knihy: Výroba vlastní kosmetiky

Nakladatelství: Grada Publishing, a. s.

ISBN 978-80-271-2082-6

léto 2019

ZAHRADA PLNÁ VZPOMÍNEK

Babička žila v domě na kraji vesnice, vlastně téměř na jejím konci. Za jejím domem už byly jen louky a dál lesy a kopce. Ke starému domku přiléhala dřevěná stodola s cihlovými stěnami a celé stavení obklopovala velká zahrada. Zahrada plná květin, keřů, ovocných stromů. Vše jako by zde rostlo od nepaměti. Vše, jako by bylo vzájemně propojeno a rostlo s přirozeností, díky které jste měli pocit, že se zde zastavil čas. Zahrada byla jako z pohádky, pořád v ní něco kvetlo a žilo. Jako malá jsem si myslela, že je má babička čarodějka. Ale ta hodná, co pomáhá lidem.

Občas k ní lidé chodili pro bylinky, masti nebo vonné kapky. Ano, vonné kapky! Myslela jsem si, že takhle vzniká "živá voda" z pohádek. Babička vložila byliny do hrnce, z něhož malou dírkou proudila pára. Když se ochladila, jako déšť kapala voda zase dolů a stékala do malé mističky. Voda pak voněla po bylinkách, ale jinak, podmanivě sladce a krásně. Babička mi občas lahvičku věnovala a já si ji kapala do vlasů a na tvář. Tu vůni vám nedokážu popsat, ale byla nádherná. Stála jsem u hrnce a pozorovala každou kapku, která do skleničky stékala. Byla to krása.

Oleje jsme nevyráběly, ale občas babička dostala makový nebo mandlový. Když totiž rozemelete semena nebo jádra a vylisujete je, vyteče z nich čirá tekutina, tak mi to babička vyprávěla. Do olejů jsme pak dávaly okvětní lístky růží, květy levandule, ale třeba i rozmarýn nebo fialku. Babička mi pak oleji potírala obličej i ruce a tělo já jsem měla pocit, že takhle se asi dříve starali o princezny.